

Delegatura w Lublinie
20-079 Lublin, ul. Dolna 3-go Maja 5
Tel. (0-81) 532-35-31, 532-54-48,
Fax (0-81) 532-08-26
E-mail: lublin@uokik.gov.pl

Lublin, dnia 29 grudnia 2004 r.

RLU – 410 – 10/04/EW

Decyzja RLU Nr 40/04

Stosownie do art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity Dz. U. z 2003 r. Nr 86 poz. 804 ze zm.) oraz § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. nr 18 poz. 172 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego, wszczętego z urzędu, przeciwko Izbie Lekarsko – Weterynaryjnej z siedzibą w L.

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

:

I.

Na podstawie art. 10 ust. 1 i 2 cytowanej wyżej ustawy uznaje się za ograniczającą konkurencję i naruszającą zakaz, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy praktykę polegającą na :

- ustaleniu minimalnych cen usług weterynaryjnych na terenie województwa lubelskiego i części powiatu tarnobrzeskiego, poprzez podjęcie przez Radę L Izby Lekarsko – Weterynaryjnej w L. zrzeszającej lekarzy weterynarii działających na terenie tej Izby Uchwały Nr 13 z dnia 11 czerwca 2001 r. w sprawie: wytycznych w sprawie wzorcowych cen minimalnych za usługi weterynaryjne na terenie działania Lubelskiej Izby Lekarsko – Weterynaryjnej

i stwierdza się zaniechanie jej stosowania z dniem 07 czerwca 2004 r.

II.

Na podstawie art. 101 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2003 r. Nr 86 poz. 804 ze zm.) **nakłada się** na Izbę Lekarsko – Weterynaryjną z siedzibą w L. **karę pieniężną**

w wysokości 6236,00 zł (słownie: sześć tysięcy dwieście trzydzieści sześć zł)
płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Dnia 12 stycznia 2004 r. przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zostało wszczęte postępowanie wyjaśniające w celu wstępnego ustalenia, czy nastąpiło naruszenie przez Krajową Izbę Lekarsko – Weterynaryjną z siedzibą w W. przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2003 r. Nr 86 poz. 804 ze zm.) na rynku usług lekarsko - weterynaryjnych uzasadniające wszczęcie postępowania antymonopolowego (K – 1).

W wyniku tego postępowania ustalono, że 8 okręgowych izb, w tym Izba Lekarsko – Weterynaryjna z siedzibą w L., podejmowało uchwały w sprawie wysokości minimalnych cen za usługi lekarsko – weterynaryjne.

Rada Izby Lekarsko – Weterynaryjnej z siedzibą w L. podjęła Uchwałę nr 13 z dnia 11 czerwca 2001 r. w sprawie wytycznych w sprawie wzorcowych cen minimalnych za usługi weterynaryjne (K – 3).

Podejmując uchwały, izby kierowały się potrzebami zgłaszanymi przez środowisko. Wydawane cenniki stanowiły zalecenia, bądź wytyczne, których nieprzestrzeganie nie pociągało za sobą odpowiedzialności z tytułu nie stosowania tych uchwał.

Zebrany materiał dowodowy w tym postępowaniu dał podstawę do wszczęcia z urzędu, w imieniu Prezesa UOKiK, dnia 10 sierpnia 2004 r., Postanowieniem Nr 66/04 RLU – 410 – 10/04/EW, postępowania antymonopolowego w związku z podejrzeniem zawarcia porozumienia przez lekarzy weterynarii należących do Izby Lekarsko – Weterynaryjnej z siedzibą w L. – na rynku usług lekarsko – weterynaryjnych na terenie działania tej Izby, poprzez ustalenie przez Radę Izby Lekarsko – Weterynaryjnej cen minimalnych za usługi lekarsko – weterynaryjne, co mogło stanowić naruszenie art. 5 ust. 1 pkt 1 wskazanej wyżej ustawy tj. zawarcie porozumienia, którego celem lub skutkiem jest wyeliminowanie, ograniczenie lub naruszenie w inny sposób konkurencji na rynku właściwym, polegające na ustaleniu, bezpośrednio lub pośrednio cen i innych warunków zakupu lub sprzedaży towarów (K – 57).

W odpowiedzi na wszczęcie postępowania antymonopolowego Izba Lekarsko – Weterynaryjna, zwana dalej Izbą, pismem z dnia 27.08.2004 r., (K – 60), wskazała, że:

1. Izba nie nakazywała lekarzom weterynarii stosowania cen, jedynie wskazywała najczęściej stosowane ceny przez lekarzy weterynarii.
2. Nie prowadzono żadnej statystyki odnośnie stosowania Wytycznych z cenami.

3. Nie wyciągano żadnych konsekwencji w stosunku do lekarzy weterynarii, którzy nie dostosowali swoich cen do Wytycznych.
4. Izba działa na terenie województwa lubelskiego i części powiatu tarnobrzesckiego, liczy ..... członków. Liczba ta obejmuje lekarzy weterynarii zatrudnionych w Inspekcji Weterynaryjnej, pracowników Akademii Rolniczej Wydział Weterynarii w L., Państwowego Instytutu Weterynarii w P., Biowet P., lekarzy weterynarii pracujących w Wojsku Polskim oraz lekarzy weterynarii praktyków wolnego zawodu.
5. Dokumentem regulującym sposób działania Izby jest Regulamin organów Izby Lekarsko – Weterynaryjnej w L. wprowadzony Uchwałą Nr 3 Okręgowego Zjazdu Lekarzy Weterynarii z dnia 26.11.1995 r. w sprawie Regulaminu organów Izby Lekarsko Weterynaryjnej w L.
6. W związku z prowadzonym postępowaniem antymonopolowym Izba oświadczyła, że Rada Izby podjęła dwie uchwały: Uchwałę Nr 13 z dnia 11 czerwca 2001 r. w sprawie wytycznych w sprawie wzorcowych cen minimalnych za usługi weterynaryjne na terenie działania Izby Lekarsko – Weterynaryjnej wraz z załącznikiem do tej uchwały, który stanowi integralną jej część i Uchwałę Nr 631/2004/III Rady Izby Lekarsko – Weterynaryjnej z dnia 07.06.2004 r. w sprawie anulowania Uchwały Nr 13 Rady Izby Lekarsko-Weterynaryjnej podjętej w dniu 11 czerwca 2001 r. dotyczącej wytycznych wzorcowych cen minimalnych za usługi weterynaryjne na terenie działania Izby Lekarsko – Weterynaryjnej.

Przychód Izby za 2003 r. wyniósł z zebranych składek członkowskich: ....dane stanowiące tajemnicę przedsiębiorcy

Izba wskazała ponadto, że jako kwotę przychodów należy traktować jedynie kwotę ..... zł, gdyż pozostała kwota (..... zł) stanowi składkę na działalność Krajowej Izby Lekarsko – Weterynaryjnej i praktycznie nie jest to przychód Izby. Izba pobiera najniższe składki w kraju i prowadzi bardzo oszczędną działalność finansową (K – 110).

Prezes UOKiK ustalił, co następuje:

Okręgowe Izby, w tym Okręgowa Izba Lekarsko – Weterynaryjna w L., zostały powołane i działają na mocy ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko – weterynaryjnych (Dz. U. z 1992 r. Nr 187, poz. 1567 ze zm.).

Wszyscy lekarze weterynarii, którzy posiadają prawo wykonywania zawodu, przed podjęciem pracy w zawodzie na terenie danej okręgowej izby, obowiązani

są uzyskać wpis do rejestru członków tej izby (art. 17 ust. 1 ustawy wskazanej wyżej).

Do Izby Lekarsko – Weterynaryjnej należy, zgodnie z oświadczeniem Izby, 1208 lekarzy weterynarii.

Izba działa na obszarze województwa lubelskiego i części powiatu tarnobrzeskiego.

Izba jest samorządem zawodowym lekarzy weterynarii i reprezentuje osoby wykonujące zawód zaufania publicznego. Głównym jej celem, zgodnie z art. 10 ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko – weterynaryjnych, jest :

1. sprawowanie pieczy i nadzoru nad należyтым i sumiennym wykonywaniem zawodu lekarza weterynarii,
2. ustanawianie obowiązujących lekarzy weterynarii zasad etyki i deontologii weterynaryjnej oraz dbałość o ich przestrzeganie,
3. reprezentowanie i ochrona zawodu lekarza weterynarii.

Samorząd lekarzy weterynarii jest niezależny w wykonywaniu swoich zadań i podlega tylko przepisom prawa – art. 8 ust. 1 wspomnianej wyżej ustawy.

Przynależność do samorządu jest dla lekarzy weterynarii obowiązkowa, gdyż wykonywanie zawodu lekarza weterynarii może się odbywać dopiero po uzyskaniu wpisu do rejestru członków Izby – art. 17 ust. 1 ustawy o zawodzie lekarza i izbach lekarsko – weterynaryjnych.

Izba Lekarsko – Weterynaryjna w L. posiada osobowość prawną na mocy art. 8 ust. 3 ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko – weterynaryjnych.

Na mocy Regulaminu organów Izby Lekarsko- Weterynaryjnej w L. zatwierdzonego Uchwałą Nr 3 Okręgowego Zjazdu Lekarzy Weterynarii z dnia 26.11.1995 r. w sprawie Regulaminu organów Izby Lekarsko – Weterynaryjnej w L. określono zasady i tryb działania następujących organów Izby:

1. Okręgowej Rady Lekarsko – Weterynaryjnej,
2. Okręgowej Komisji Rewizyjnej,
3. Okręgowego Sądu Lekarsko – Weterynaryjnego,
4. Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej.

Okręgowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna w L. wykonuje obowiązki wynikające z ustawy i uchwał Okręgowego Zjazdu Lekarzy Izby - § 3 Regulaminu. Rada podejmuje uchwały większością głosów przy obecności, co najmniej połowy członków, w tym Prezesa bądź V-ce Prezesa - § 5 ust. 2 Regulaminu.

Okręgowa Komisja Rewizyjna wykonuje swoje zadania poprzez badanie wykonania uchwał Okręgowego Zjazdu Lekarzy Weterynarii, ustosunkowuje się do sprawozdań finansowych, bada księgi, rejestry, akta, dokumenty, dokonuje analizy spraw gospodarczych i finansowych Izby - § 21 Regulaminu.

Okręgowy Sąd Lekarsko – Weterynaryjny rozpatruje sprawy, o których mowa w art. 32 ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko – weterynaryjnych - § 24 Regulaminu.

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej prowadzi postępowania w sprawach odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii i występuje w tych sprawach przed Sądem Lekarsko – Weterynaryjnym - § 26 Regulaminu (K – 4 do 10).

Izba ma ustawowe możliwości karania swoich członków wynikające z art. 45 ustawy o zawodzie lekarza i izbach lekarsko – weterynaryjnych.

Lekarze weterynarii, będący jednocześnie członkami Izby, podlegają między innymi odpowiedzialności zawodowej przed Sądem Lekarsko-Weterynaryjnym za postępowanie sprzeczne z zasadami etyki zawodowej.

Art. 10 ust. 3 Kodeksu Etyki i Deontologii Weterynaryjnej uchwalony przez Krajowy Zjazd Lekarzy Weterynarii uznaje za przewinienie zawodowe nieprzestrzeganie uchwał organów samorządu zawodowego. Dodatkowo stanowi, że przy ustalaniu cen za usługi przez lekarzy weterynarii powinni oni uwzględniać między innymi wytyczne samorządu zawodowego (K – 24, 25).

Do Izby należą lekarze weterynarii z terenu województwa lubelskiego i części powiatu tarnobrzeskiego (40 lekarzy weterynarii), którzy pracują w: Inspekcji Weterynaryjnej, Akademii Rolniczej Wydział Weterynarii w L., Państwowym Instytucie Weterynarii w P., Biowet w P., Wojsku Polskim, lekarze weterynarii prowadzący wolne praktyki w tym zawodzie działający na zasadzie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej lub spółek prawa handlowego.

W trakcie prowadzonego postępowania antymonopolowego przeprowadzono kontrolę w Izbie (K – 71 do 75).

Przedmiotem kontroli były zasady ustalania cen minimalnych na świadczone usługi weterynaryjne od 2001 r.

W toku kontroli ustalono, jak niżej:

1. W protokole z pierwszego posiedzenia Rady Izby z dnia 30.03.2001 r. na stronie 4 znajduje się informacja, że Komisja ds. Lekarzy Wolnej Praktyki może mieć w swoim składzie Zespół ds. cen. W wypowiedziach członków Rady znajdują się stwierdzenia, że sprawa cennika jest sprawą etyki i moralności i nie może wyjść poza zawód. Mówi się „o cenach minimalnych w postaci uchwał Rady, których istnienie jest konieczne, gdy sprawa trafia do sądu. Rada musi ustalić ceny w formie uchwały, jest to bardzo ważny temat”. Na posiedzeniu tym powołano Komisję ds. cen.

2. 11 czerwca 2001 r. na posiedzeniu Prezydium Izby omawia się projekt cennika cen minimalnych, ustala się koszty druku uchwały i zasady jej rozprowadzania, a następnie formalnie jeden z członków Rady zgłasza projekt Uchwały nr 13, która ma obowiązywać od dnia 01 lipca 2001 r.

Za przyjęciem tej uchwały jest 26 osób, nikt nie jest przeciw, ani nikt nie wstrzymuje się od głosu. Uchwała Rady Izby nr 13 z dnia 11 czerwca 2001 r. dotyczy wytycznych w sprawie wzorcowych cen minimalnych za usługi

weterynaryjne na terenie działania Izby Lekarsko – Weterynaryjnej. Integralną część tej Uchwały stanowi załącznik: „Wytyczne w sprawie cen minimalnych za usługi weterynaryjne Izby Lekarsko – Weterynaryjnej”, który wchodzi w życie z dniem 01 lipca 2001 r. Wykaz ten zawiera działy wg rodzaju usługi i ceny za każdą z nich. Obejmuje zarówno duże, jak i małe zwierzęta.

3. W protokole Rady z dnia 08.12.2001 r. znajduje się zapis informujący o złożeniu przez jednego z członków Rady informacji o cenach i przestrzeganiu cennika.

4. W protokole Rady z dnia 13.05.2002 r. znajduje się informacja na temat przestrzegania cennika przez lekarzy weterynarii.

5. W Biuletynie Izby nr 1/2001 znajduje się informacja o opracowaniu przez Komisję Lekarzy Wolno Praktykujących wykazu cen minimalnych za usługi weterynaryjne, uznanym potem przez inne Izby za wzorcowy.

6. Wykaz tych cen był potem dwukrotnie nowelizowany i modyfikowany dla potrzeb miasta L.

7. W korespondencji (Rejestr pism przychodzących) z 25 czerwca roku 2001 pod nr 42 znajduje się pismo Powiatowego Inspektora Weterynaryjnego Rejonowej Inspekcji Weterynaryjnej w P. adresowane do Koleżanek i Kolegów Lekarzy Weterynarii, w którym informuje on o podjęciu w dniu 11 czerwca 2001 r. Uchwały w sprawie Wytycznych w sprawie wzorcowych cen minimalnych za usługi weterynaryjne Lubelskiej Izby Lekarsko – Weterynaryjnej, która obowiązuje od 01 lipca 2001 r. Z pisma tego wynika, że „ cennik jest do wyłącznego wykorzystania w wykonywaniu wolnej praktyki lekarsko – weterynaryjnej i służy tylko do wiadomości lekarzy weterynarii”. W piśmie tym jest także „prośba do wszystkich lekarzy weterynarii wolno praktykujących, aby dostosowali się do wytycznych w sprawie cen minimalnych, co pozwoli uzdrowić nieprawidłowo rozumianą konkurencję. Wprowadzenie tych cen ma poprawić sytuację materialną lekarzy weterynarii, co ma na względzie Izba”.

W trakcie prowadzonego postępowania wyjaśniającego i zgodnie z oświadczeniem Izby (K – 46 i 60) ustalono, że Izba w latach 2001 – 2004 nie prowadziła postępowań dyscyplinarnych przeciwko członkom Izby z tytułu niewykonania uchwał podejmowanych przez Radę Izby w sprawie stosowania minimalnych cen na usługi lekarsko – weterynaryjne.

Organ antymonopolowy zwrócił się do losowo wybranych lekarzy weterynarii z zapytaniem o stosowane cenniki. Z nadesłanych w tym przedmiocie materiałów wynika, że lekarze weterynarii praktykujący na terenie działania Izby wiedzieli o wprowadzonym przez Izbę cenniku cen minimalnych na usługi weterynaryjne. Większość lekarzy weterynarii stosuje jednak własne ceny, które w przypadku niektórych rodzajów usług są zbieżne z cenami wynikającymi z cennika, ale w wielu przypadkach są to ceny negocjowane z właścicielem zwierzęcia przed wykonaniem usługi. Niektórzy lekarze weterynarii dostosowali

się więc do niektórych pozycji cennika, ale część z nich traktowała te ceny tylko, jako wytyczne, wskazówki.

Po zamknięciu postępowania wyjaśniającego Izba przedstawiła kopię Uchwały Nr 631/2004/III Rady Izby Lekarsko- Weterynaryjnej w L. z dnia 07 czerwca 2004 r. w sprawie anulowania Uchwały Nr 13 Lub. Izby Lek. Wet. podjętej w dniu 11 czerwca 2001 r. dotyczącej wytycznych wzorcowych cen minimalnych za usługi weterynaryjne na terenie działania Izby Lekarsko – Weterynaryjnej. Uchwała weszła w życie z dniem podjęcia (K – 54 i 55).

Postanowieniem Nr 140/04 z dnia 22.11.2004 r. zaliczono w poczet dowodów w prowadzonym postępowaniu antymonopolowym w niniejszej sprawie całość materiału dowodowego zebranego w postępowaniu wyjaśniającym wszczętym Postanowieniem z dnia 12.01.2004 r. DDFI – 400/2/04/MB (K – 107 i 108).

Prezes UOKiK zważył, co następuje:

I.

Art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2003 r. Nr 86 poz. 804 ze zm.), zwana dalej ustawą o ochronie /.../, wskazuje, że zakazane są porozumienia, których celem lub skutkiem jest wyeliminowanie, ograniczenie lub naruszenie w inny sposób konkurencji na rynku właściwym, polegające w szczególności na ustaleniu bezpośrednio lub pośrednio cen i innych warunków zakupu lub sprzedaży towarów.

Porozumienia, o których mowa w tym przepisie zawierane są przez przedsiębiorców w postaci wszelkich form ich grupowych działań, które ograniczają konkurencję na rynku. Te, które polegają na wspólnym ustaleniu cen przez konkurentów traktowane są, jako najcięższe nadużycia ograniczające konkurencję.

Pojęcie porozumienia w orzecznictwie europejskim jest skupione wokół kwestii zgodności woli pomiędzy dwoma podmiotami. Bez znaczenia jest natomiast forma w jakiej ta wola została wyrażona tak długo jak oddany jest wiernie zamiar stron. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, do ustalenia istnienia porozumienia w rozumieniu art. 81 Traktatu Wspólnot Europejskich wystarczające jest, iż **jego uczestnicy wyrażą wspólną wolę zachowania się na rynku w określony sposób** (*sprawa 41/69 ACF Chemiefarma przeciwko Komisji, sprawa T – 7/89 Hercules Chemicals przeciwko Komisji*).

Art. 4 pkt 4 c ustawy o ochronie /.../ wskazuje, że przez „porozumienie”- rozumie się uchwały lub inne akty związków przedsiębiorców lub ich organów statutowych.

Zarzut w niniejszej sprawie dotyczy zawarcia porozumienia ograniczającego konkurencję na rynku usług weterynaryjnych poprzez podjęcie przez Lubelską

Radę Izby uchwały w sprawie wytycznych ustalających minimalne ceny na usługi świadczone przez lekarzy weterynarii zrzeszonych w tej Izbie.

Warunkiem wykonywania zawodu lekarza weterynarii jest obowiązkowa przynależność do samorządu zawodowego. Samorząd taki tworzą Krajowa i Okręgowe Izby Lekarsko – Weterynaryjne. Tym samym członkami samorządu zawodowego są lekarze weterynarii, czyli osoby fizyczne wykonujące we własnym imieniu i na własny rachunek na terenie działania Izby (województwo lubelskie i część powiatu tarnobrzeskiego) usługi lekarsko – weterynaryjne. Są oni zatem przedsiębiorcami w rozumieniu art. 4 pkt 1 lit b ustawy o ochronie /.../. Natomiast Izba jest związkiem przedsiębiorców na podstawie art. 4 pkt 2 ustawy o ochronie /.../, który stanowi, że związkiem przedsiębiorców są izby, zrzeszenia i inne organizacje zrzeszające przedsiębiorców.

Prawo polskie wymaga, aby organ antymonopolowy wskazał rynek właściwy, na którym zarzucane porozumienie ogranicza, eliminuje lub narusza konkurencję.

Zgodnie z art. 4 pkt 8 ustawy o ochronie /.../ rynkiem właściwym jest rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę, właściwości, w tym jakość, są uznane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji.

Rynkiem właściwym w niniejszej sprawie od strony geograficznej jest rynek lokalny tj. teren działania Izby Lekarsko – Weterynaryjnej. Teren ten obejmuje województwo lubelskie i część powiatu tarnobrzeskiego.

Od strony przedmiotowej rynek ten tworzą usługi weterynaryjne świadczone przez lekarzy weterynarii zrzeszonych w Izbie. Rynek ten określiła sama Izba wskazując w Uchwale Nr 13 Rady z dnia 11 czerwca 2001 r., iż jest uchwała ta jest w sprawie wytycznych w sprawie wzorcowych cen minimalnych **za usługi weterynaryjne** na terenie działania Izby Lekarsko – Weterynaryjnej.

Izba posiada osobowość prawną i działa za pośrednictwem swoich organów, jak ustalił organ antymonopolowy w postępowaniu dowodowym (K – 61 do 67).

W niniejszej sprawie dowodem bezpośrednim – w formie dokumentu – świadczącym o zawarciu zakazanego porozumienia jest Uchwała Nr 13 Rady Izby z dnia 11 czerwca 2001 r. w sprawie wytycznych w sprawie wzorcowych cen minimalnych za usługi weterynaryjne na terenie działania Izby Lekarsko – Weterynaryjnej wraz z załącznikiem do Uchwały, stanowiącym jej integralną część, pod tytułem: Wytyczne w sprawie wzorcowych cen minimalnych za usługi weterynaryjne Izby Lekarsko – Weterynaryjnej. Uchwała wraz z załącznikiem weszły w życie z dniem 01 lipca 2001 r. Tak uchwalony cennik został następnie rozesłany do lekarzy weterynarii zrzeszonych w Izbie za pośrednictwem Powiatowych Lekarzy Weterynarii, jak również informacje o

nim zamieszczono w Biuletynie Izby 1/2001 na str. 21. Wytyczne te zostały także rozesłane do Izb ościennych, jako materiał wzorcowy (K – 68 i 70).

W tym miejscu należy wskazać, że porozumienia cenowe między konkurentami zakazane są niezależnie od rodzaju uzgodnień. W piśmiennictwie podkreśla się, że tak samo traktowane są uzgodnienia konkretnego poziomu cen zakupu lub sprzedaży, jak również cen minimalnych i maksymalnych (*E. Modzelewska – Wąchal* „ *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz*” Wyd. Twigger, Warszawa 2002 str. 71).

Zebrany w niniejszym postępowaniu antymonopolowym materiał dowodowy, jak również analiza zadań Izby w oparciu o obowiązujące przepisy prawa-ustawę o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko – weterynaryjnych, o której mowa we wcześniejszej części decyzji, pozwalają stwierdzić, że postanowienia Rady Izby wyrażone w Uchwale Rady Nr 13 z dnia 11 czerwca 2001 r. wykraczają poza zakres ustawowy działań Izby określony w przepisach wskazanej wyżej ustawy. Podjęcie tej Uchwały służyć miało koordynacji działań w zakresie ustalenia i stosowania przez lekarzy weterynarii zrzeszonych w Izbie cen minimalnych za usługi weterynaryjne. Chodziło zatem o koordynację działań dotyczących stosowania takich samych cen minimalnych na rynku usług weterynaryjnych przez konkurentów, bo takimi byli w stosunku do siebie lekarze weterynarii świadczący te usługi.

Poziom tych cen, a w szczególności zgodność ich stosowania z przesłanym do lekarzy weterynarii cennikiem był przedmiotem zainteresowania Izby w latach 2001 i 2002, jak wynika z protokołów posiedzenia Rady Izby, o których mowa w Protokole z kontroli w Izbie przeprowadzonej przez pracowników Delegatury w L. (K – 71 do 74).

Jak wynika z zebranego materiału dowodowego ustalony cennik wiązał wszystkich obecnych członków Izby, jak i potencjalnie wszystkich, którzy do tej Izby mieli obowiązek należeć z tej racji, że chcieliby wejść na teren działania Izby ze świadczeniem usług weterynaryjnych. Fakt ten wynika z zapisów art. 10 ust. 3 i art. 26 ust. 1 Kodeksu Etyki i Deontologii Weterynaryjnej. Tym samym działania te naruszają interes publicznoprawny.

Fakt, że ustalony cennik cen minimalnych na usługi weterynaryjne miał charakter uzgodnienia cen minimalnych, a tym samym miał ograniczać swobodę podejmowania przez lekarzy weterynarii decyzji, co do wysokości ceny minimalnej za świadczone przez nich usługi, wynika ze wszystkich okoliczności jakie towarzyszyły podjęciu przedmiotowej Uchwały Nr 13 Rady z 11 czerwca 2001 r. Otóż w protokołach z posiedzeń Rady znajdują się wypowiedzi jej członków, którzy w imieniu zrzeszonych w Izbie lekarzy weterynarii wręcz domagają się „w pojęciu zdrowo rozumianej konkurencji” ustalenia cen minimalnych na świadczone przez nich usługi, które ujednoliciłyby rynek usług weterynaryjnych na terenie działania Izby i zapobiegły niepożądanym konkurencji wśród lekarzy weterynarii, która wpływa

niekorzystnie na ich wyniki finansowe. Stanowisko takie zajmuje Izba także w piśmie kierowanym do lekarzy weterynarii z dnia 25 czerwca 2001 r., w którym stwierdza, że „nie może być tak jak jest aktualnie, że w sąsiedniej lecznicy usługi są tańsze o 50%, a nawet więcej procent. Dobrze rozumiana konkurencja polega na tym, że poziom cen powinien być wyrównany. Konkurencja powinna odbywać się w zakresie jakości usług, w wyposażeniu, w wykonywaniu dobrych i fachowych zabiegów. Koszt szczepienia psów i kotów przeciwko wścieklicznie powinien być jednakowy w całym województwie lubelskim tj. 12 zł. Cennik jest do wyłącznego wykorzystania w wykonywaniu wolnej praktyki lekarsko – weterynaryjnej i służy tylko do wiadomości lekarzy weterynarii” (K – 75).

Pismo to wyraźnie zatem wskazuje, że wprowadzone wytyczne są cennikiem cen minimalnych za usługi weterynaryjne i powinny być stosowane.

Organ antymonopolowy nie uwzględnił wyjaśnień Izby złożonych w postępowaniu wyjaśniającym, którego materiał dowodowy, na mocy Postanowienia Nr 140/04 z dnia 22.11.2004 r. został włączony do postępowania antymonopolowego prowadzonego w niniejszej sprawie, iż podjęta Uchwała Nr 13 z 11 czerwca 2001 r. nie ustalała cen za usługi lekarsko – weterynaryjne, lecz celem jej było poinformowanie członków Izby jak kształtują się minimalne ceny za usługi - pismo Izby z dnia 11.02.2004 r (K – 7).

Nie może stanowić także dowodu na nie stwierdzenie stosowania zakazanej praktyki ograniczającej konkurencję, o której mowa w sentencji niniejszej decyzji fakt, że nie wszyscy lekarze weterynarii dostosowali się do wprowadzonych cen minimalnych przez Izbę oraz to, że organy statutowe Izby nie wyciągały konsekwencji dyscyplinarnych w stosunku do członków Izby stosujących inne ceny minimalne na świadczone przez siebie usługi.

Organ antymonopolowy przeprowadził w tym przedmiocie badanie rynku wśród losowo wybranych lekarzy weterynarii zrzeszonych w Izbie pytając ich o poziom stosowanych cen w latach 2001 i 2004. Z uzyskanych materiałów wynika, że lekarze weterynarii odebrali przesłany cennik, jako wykaz cen minimalnych ustalonych przez Izbę na usługi weterynaryjne.

W praktyce jednak tylko nieliczni dostosowali się do tego cennika, i to nie we wszystkich pozycjach. Dla wielu lekarzy weterynarii ceny te stanowiły wskazówkę do ustalania własnych cen na usługi, chociaż wzorowano się na nim i ustalono niektóre ceny za usługi zgodnie z przesłanym cennikiem.

Prezes UOKiK uznał, że z dniem podjęcia przez Radę Izby Uchwały Nr 163/2004/III z dnia 07.06.2004 r. w sprawie anulowania Uchwały Nr 13 Izby Lekarsko - Weterynaryjnej podjętej w dniu 11 czerwca 2001 r. dotyczącej wytycznych wzorcowych cen minimalnych za usługi weterynaryjne na terenie działania Izby Lekarsko – Weterynaryjnej, Izba zaprzestała stosowania zarzucanej jej praktyki ograniczającej konkurencję.

W związku z tym, że zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje na podejmowanie przez Izbę działań zakazanych prawem w postaci zawarcia porozumienia na rynku usług weterynaryjnych, poprzez podjęcie przez Radę Izby zrzeszającej lekarzy weterynarii na terenie województwa lubelskiego i części powiatu tarnobrzeskiego (...) świadczących usługi, o których mowa wyżej, Uchwały Nr 13 z dnia 11 czerwca 2001 r. orzeczono, jak sentencji mniejszej decyzji.

II.

Na podstawie art. 101 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 101 ust. 5 ustawy o ochronie /.../ Prezes UOKiK może nałożyć na związek przedsiębiorców karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% przychodu określonego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorcy ci, choćby nieumyślnie dopuścili się naruszenia zakazu określonego w art. 5, w zakresie niewyłącznym na podstawie art. 6 ust. 1 i art. 7, lub naruszenia zakazu określonego w art. 8 tej ustawy.

W niniejszej sprawie nie mają zastosowania wyłączenia z art. 6 i art. 7 ustawy o ochronie /.../.

Przy ustalaniu wysokości kary Prezes UOKiK bierze pod uwagę kryteria wynikające z art. 104 ustawy o ochronie /.../. Kryteriami tymi są: okres, stopień i okoliczności uprzedniego naruszenia przepisów ustawy o ochronie /.../.

Ustalając karę pieniężną dla Izby Lekarsko – Weterynaryjnej w L. organ antymonopolowy wziął pod uwagę szeroki zasięg zakazanej praktyki obejmujący teren całego województwa lubelskiego i części powiatu tarnobrzeskiego, długość okresu stosowania zakazanego porozumienia od czerwca 2001 do czerwca 2004 tj. trzy lata oraz charakter tej praktyki, jako wyjątkowo antykonkurencyjnej, należącej do najcięższych praktyk ograniczających konkurencję. Na wysokość kary wpływ miał także fakt, że ustalony cennik został rozesłany, jako wzorcowy do ościennych Izb. Wynika z tego, że Izba była inicjatorem i jako pierwsza wprowadziła w życie kwestionowany cennik.

Miarkując karę wzięto pod uwagę nieumyślność działania Izby, fakt zaprzestania tej praktyki już na etapie prowadzonego postępowania wyjaśniającego w tej sprawie, nie wyciąganie konsekwencji dyscyplinarnych w stosunku do lekarzy weterynarii, którzy nie stosowali tych cen minimalnych oraz naruszenie po raz pierwszy ustawy o ochronie /.../.

Na wysokość kary miał wpływ także fakt pobierania przez Izbę najniższych składek członkowskich ze wszystkich Izb w Polsce.

W związku z tym karę pieniężną ustalono w wysokości 6236,00 zł (słownie: sześć tysięcy dwieście trzydzieści sześć zł), co stanowi .... % przychodu Izby za 2003 r.

Zgodnie z art. 105 ust. 4 ustawy o ochronie /.../ karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów :
NBP O/O Warszawa nr 51101010100078782231000000.

Stosownie do treści art. 78 ustawy o ochronie/.../ w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa UOKiK Delegatura UOKiK w L.

Otrzymuje:

Izba Lekarsko – Weterynaryjna w L.

Decyzja została podpisana z upoważnienia Prezesa UOKiK przez dyrektora Delegatury UOKiK w Lublinie- Ewę Wiszniowską